

[Thestrup.]

populært — er det vanskeligere for en finansminister at holde igen, end når kassen er tom.

Der er et andet forhold, som det vist vil være rimeligt at omtale i denne forbindelse. Det er statens overtræk i nationalbanken. Vi står forhåbentlig nu foran en periode, hvor der ikke bliver brug for de unormalt store overtræk, som vi har set så ofte i de sidste år. Ville det så ikke være rimeligt at lægge fast, hvor meget der må trækkes af finansministeren uden særlig tilladelse, og af hvilken myndighed der skulle gives tilladelse til yderligere træk, hvis det viste sig nødvendigt?

Det er rigtigt, at vi stadig har love løbende, der kræver, at staten stiller lånemidler til rådighed for private, først og fremmest byggestøtteleven. Det er jo ikke i dag, vi skal drøfte husleje- og byggestøttepolitik, men da statens udlånsvirksomhed har en så nøje sammenhæng med hele vor økonomiske situation, og da udlånene til byggeriet jo er de aldeles dominerende på dette område, er det ikke muligt at se bort fra dette spørgsmål under en debat som denne. Det er jo nemlig byggestøtteleven mere end nogen anden lov, der har ført os ud i økonomiske vanskeligheder. Forholdet er vel også det, at den ændring i byggestøtteleven, som vi fik i 1955, har været af meget stor betydning for de ændringer til det bedre, der er sket i den statsfinansielle stilling. Derfor må også linjen fra 1955-loven fortsættes. Det er af afgørende vigtighed, at vi når frem til, at markedsmekanismen igen sættes i funktion som huslejeregulator, og at staten holder op med at optræde som långiver. Jeg har så mange gange i denne sal — og også andre steder — peget på de undersøgelser, der er foretaget af et aldeles uvildigt og særdeles kyndigt embedsmandsudvalg, og som viser, at huslejen ikke er steget nær så stærkt som indtægterne, og på den skæbnesvangre indflydelse, den kunstige boligpris i de gamle lejligheder har haft på boligmangelen, på byggeriet og dermed på vore økonomiske forhold i det hele, at jeg ikke skal uddybe det nærmere her.

Jeg så af den højtærede finansministers tale i går i Nationaløkonomisk Forening,

at man er nået et langt stykke frem med overvejelserne over, hvad der skal gøres på dette område, og mit parti er rede til at forhandle om et tredjeprioritetsinstitut eller en garantiordning; vi er også rede til at yde al den støtte, der kan ydes til en byggesparebevægelse, og vi er indforstået med, at staten må yde hjælp til husleje og til byggeri for de socialt trængende. Ja, jeg kan sige, vi er velvilligt indstillet over for alt, hvad der fører i retning af afvikling. Jeg håber, at det ikke varer længe, inden vi får et forslag til en ny huslejelov og en ny byggestøtteleven, der fører linjen fra 1955-loven videre. Jeg har opfattet den højtærede arbejds- og boligministers forslag til finansudvalget om de nye regler for statslånshusenes overdragelse som et skridt i den rigtige retning, og jeg kan forsikre den højtærede arbejds- og boligminister om, at et forslag, der virkelig går ind for en afvikling af huslejerestriktionerne og af statsudlånene, vil blive modtaget lige så velvilligt af mit parti som forslaget om de nye regler for statslånshusenes overdragelse. Men jeg vil samtidig anmode den højtærede minister om ikke at lade fremsættelsen af forslagene vente så længe, at de ikke kan blive færdigbehandlet i denne samling.

Den højtærede finansminister og jeg diskuterede sidste år spørgsmålet om, hvorvidt boligbyggeriet eller de erhvervsmæssige investeringer skulle have fortrinsret. Jeg tror, at ministeren vil indrømme mig, at nu er i alt fald de erhvervsmæssige investeringer så vigtige — de betyder så at sige arbejde for vor befolkning og er en betingelse for, at vi kan klare os i den konkurrence, vi er ved at komme ind i — at nu må der gives dem fortrin frem for alt andet.

Og som det er med statens udlån til boligbyggeriet, er det med en stor del af statens øvrige udlånsvirksomhed. Mit parti har gang på gang peget på faren ved disse udlån, og jeg har forstået, at man fra regeringens side nu er blevet opmærksom på forholdet, og at der er nedsat et embedsmandsudvalg til at undersøge, hvad der bør afvikles, og hvad der bør bevares; jeg vil gerne spørge, om et resultat fra dette udvalg snart kan forventes.

Jeg vil som et af de forhold, der kunne